

NIEUWSBRIEF

van de Stichting voor het dove kind in Tanzania

„SHUBI”

December 2008 jaargang 16 nummer 24

Inhoud:

- Bericht van de voorzitter
- Afscheidswoord Berna
- Verslag van een nieuwkomer!
- Training Patandi
- Samenstelling bestuur 2008

Beste vrienden van Shubi,

Dit wordt een bijzonder voorwoord van de Shubi Nieuwsbrief.

Het wordt namelijk mijn laatste voorwoord.

Na 15 jaar Shubi heb ik besloten om het stokje door te geven.

Tegelijkertijd nemen ook Berna de Vos en Cor Aarts afscheid van Shubi.

Berna is vanaf 2001 actief voor de dove kinderen in Tanzania. Samen met haar man Wouter heeft zij de aanzet gegeven tot het oprichten van de Stichting. Na het overlijden van Wouter bleef zij de drijvende kracht op de achtergrond.

Bedankt voor alles Berna!

Cor Aarts trad 6 jaar geleden aan als Penningmeester. Dat betekende niet alleen een flinke taakverlichting voor Berna, maar bracht ook een professionalisering van de boekhouding.

En een goede penningmeester is goud waard. Cor ook jij bedankt voor al je werk voor Shubi.

Het overdragen van deze bestuursfuncties zou niet mogelijk zijn als wij er niet in geslaagd waren om 3 nieuwe enthousiaste en competente kandidaten te vinden.

Ik moet zeggen, dat is voortreffelijk gelukt. Aan de ene kant een flinke verjonging, maar tegelijkertijd ook een flinke uitbreiding in expertise in de vakgebieden die voor het werk van de Stichting van belang zijn.

Harald Haalboom gaat het voorzitterschap overnemen. Harald ging in 2007 mee naar Tanzania voor de Patandi training en heeft daar het Shubi-virus opgelopen.

Diane van Diemen gaat het secretariaat overnemen. Diane ging een aantal jaren geleden mee als logopediste op een Shubi-training.

Tenslotte gaat Cynthia van Hest deel uitmaken van het bestuur. Zij is reeds een aantal malen mee geweest naar Tanzania en wordt (is al) logistiek coördinator, reisleader, etc.

Martijn Toll, reeds enkele jaren bestuurslid algemeen, gaat nu de functie van penningmeester vervullen.

Daarnaast blijven Cor Pouw (Coördinator Techniek) en Suzanne Jansen (Coördinator trainingen) deel uitmaken van het bestuur.

Blijft er nog 1 vacature over: PR en fondsenwerving. Dus wie zich geroepen voelt.....

Ik wens het nieuwe bestuur heel veel succes toe!

In deze Nieuwsbrief veel nieuws over de training die een Shubi team in Oktober heeft gegeven op Patandi. De tweede in een serie van drie. En het doet goed om te constateren dat bij de 2e jaars studenten nog heel veel kennis van vorig jaar was blijven hangen, zodat er na een korte herhaling snel aan verdieping en opdoen van ervaring gewerkt kon worden.

De bouw van het Assessment Centre in Dodoma heeft vertraging opgelopen. Aanvankelijk verliep de bouw in Juli zeer voorspoedig. Door afwezigheid van de project manager en het uitblijven van een bestelde zending hout, heeft de bouw enkele maanden stil gestaan. Inmiddels zijn de activiteiten hervat en is de verwachting dat het gebouw begin volgend jaar 'staat'. Dan kan in een 2e fase begonnen worden aan de inrichting en uitrusting. Ook daar zal Shubi haar bijdrage aan leveren, vanuit de tegoeden van Wilde Ganzen.

Tenslotte nog dit.

Sponsors en donateurs van Shubi bedankt voor jullie bijdragen aan het werk van de Stichting. Dankzij jullie steun konden bestuur en vrijwilligers hun werk doen.

Ik vertrouw er op dat jullie ook het nieuwe bestuur zullen blijven steunen.

Fijne feestdagen en een voorspoedig 2009!

Gerard Meijerink

Afscheidswoord Berna

Afscheid, aanvulling op het voorwoord van de voorzitter

De tijd van afscheid nemen en overdragen is inderdaad gekomen. Het is een proces geweest van loslaten. Dat proces heeft tijd nodig gehad en op de laatste manifestatie ter ere van Shubi, het Korenfestival georganiseerd door Jacqueline Schipper en Sjoukje Koring in Wognum, werd me erg duidelijk waar ik afscheid van ging nemen.

Ik heb me vanaf 1991 samen met Wouter met ontzettend veel plezier ingezet voor de stichting. Het was een enorme uitdaging. We wisten beslist niet waar we aan begonnen, maar het heeft heel veel voor ons betekend. Samen je schouders ergens onder kunnen zetten. Ik heb dat met veel overtuiging en inzet gedaan. Mijn hart lag en ligt nog steeds voor een groot deel in Afrika. De mensen daar betekenen veel voor me en als ik dan weer meeloop in een training, voor het laatst in oktober 2007, bekruipt me ook het gevoel van : wil ik hier wel mee stoppen. Ik besef echter ook dat er ruimte moet komen voor jonge energieke mensen, die met frisse moed hun schouders er weer onder willen gaan zetten. Daar heeft de stichting Shubi behoefte aan en dat is wat het belangrijkste is voor mij: het moet goed zijn voor de Stichting

Er is veel behoefte aan jonge mensen met veel kennis en inzet. Toen Wouter overleed gingen we door. We misten niet alleen zijn aanwezigheid en inzet, maar ook zijn kennis. Langzamerhand komt die kennis nu weer terug in de stichting.

Er nemen meer mensen afscheid. De voorzitter Gerard, vanaf 1993 heeft hij deze taak tot ons grote genoegen en met veel kennis van zaken vervuld. Een gedreven voorzitter, die iedereen in de groep wist te motiveren om door te gaan. Heel hartelijk dank Gerard. Ik heb al die jaren met ontzettend veel plezier met je samen gewerkt. Ook onze penningmeester gaat zijn taak overdragen. Het was moeilijk voor Cor om mijn huishoudboekjesboekhouding over te nemen. Hij heeft alles op een professionele rails gezet. Dank je wel Cor voor je inzet en kennis van zaken en de last die je van mijn schouders nam!

Nu rest mij nog onze trouwe aanhang te bedanken voor alle ondersteuning en support. Wij wilden wel, maar konden niets zonder al onze sponsors. Ik hoop oprecht dat Shubi op alle hulp en ondersteuning vanuit de achterban kan blijven rekenen.

Het nieuwe bestuur, waarin gelukkig ook nog een aantal "oude" bestuursleden blijven, waaronder Cor "Kipara" wens ik heel veel succes in de toekomst!

Nog een extra woordje van dank voor Kipara, in alle jaren dat we samen op stap zijn geweest ben je altijd een grote steun geweest, wist (bijna) overal raad op en als het me weleens teveel werd zonder Wouter, kon ik bij jou terecht. We hebben veel gelachen, maar ook veel afgezien....Het ging niet altijd even makkelijk! Dank je voor alles.

Berna de Vos

Verslag van een nieuwkomer!

Verslag van de Shubi teacher/training cursus van 11 t/m 26 oktober 2008.

Door Wil van der Valk-Romeijn Bsc,
Bachelor audioloog en nieuwkomer!

Zaterdag 11-10. Aankomst in tanzania.

We hebben het voor elkaar gekregen wel met z'n drieën (Renee, Roel en Wil) naast elkaar te zitten in het vliegtuig waardoor we van Renee ervaringen van vorig jaar kunnen meekrijgen.

We worden opgehaald door Mr. Benny keurig in't pak met rode auto + chauffeur. In de laadbak van de auto realiseren we ons "het is begonnen"! 10 km voor Arusha stoppen we in het plaatsje USA River bij een (oud koloniaal) hotel waar we na onze eerste nacht doorbrengen. De lokale eigenaar hier erg zijn best doet om zijn hotel goed verzorgd en schoon te houden. Wel heel veel muggen in de kamer. S'nachts ruzie met mijn klamboe en een mug die snel tussen een kiertje door is gekomen. Ook het sanitair op de kamer is wat magertjes (als je gaat douchen dan staat gelijk de badkamer blank)

Zondag: 12 –10. Om 11 uur worden we opgehaald en naar ons echte hotel de jacaranda in Arusha gebracht. Dit hotel is echt fijn het is niet te lux maar zo voelt het wel. Met een mooie tuin(bananenbomen, avocado bomen en jacaranda's) en grasveld waar we s'avonds heerlijk in de buitenlucht kunnen zitten op gewone plastic stoelen. Een overdekt terras waar wordt ontbeten en soms een hapje gegeten en een gedeelte met aantal heerlijke (wegzak) banken..

s'Middags kennismaking met de ander Nederlandse teamleden Saskia en Cor en Cynthia. We gaan naar Patandi college en maken daar kennis met een aantal leerlingen en tutoren. Overal hangen getekende afbeeldingen van oren en gehoororganen. Waaruit op te merken valt dat deze leerlingen al wat stof beheersen. We tonen ons dan ook onder de indruk van hun initiatieven..

Maandag: 13-10 Eerste cursusdag:

Alles vreemd maar leuk!!! Dan sta je daar ineens voor een zaal vol Tanzanianen.

Logopedisten Renee en Saskia (al bijna een jaar werkzaam in Dodoma) beginnen met een kennismakingsspel. The donutgame. Het leuke van dit spel is dat het op een ontspannen manier een kennismaking met de groep geeft. Er wordt ook een korte kennismaking gegeven van alle vakken die zullen worden gegeven. Het trainen van de gebaren is een dagelijks terugkerend start en eind activiteit. Wat zowel de binding met de groep stimuleerde als alles wat open gooid. We hebben er vooral veel plezier in. Na de lessen van deze dag zitten we als teachers bij elkaar om de lessen te evalueren en ook om groepen te maken en in te delen.

De groep bestaat uit 2 groepen eerstejaar studenten, A en B deze worden willekeurig gekozen

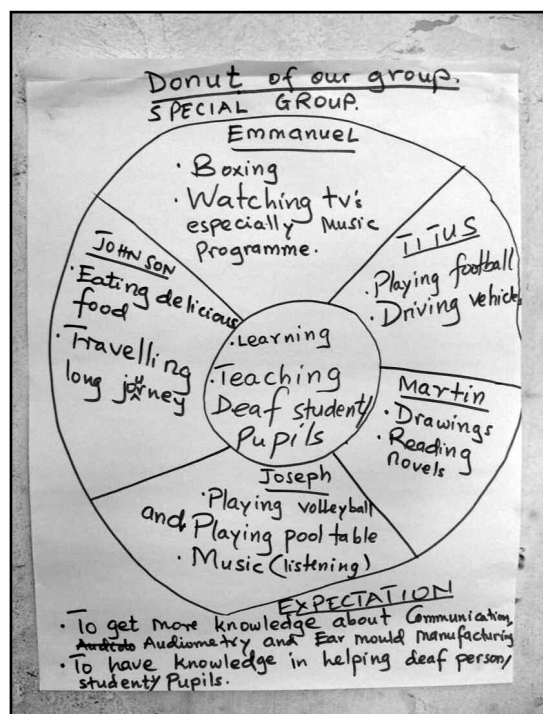
Ook is er groep C deze bestaat uit groep 2e jaars studenten.

Door de grote groep in 3en te splitsen konden we de lessen zo indelen dat elke groep elk vak elke dag een keer had. Elke groep wordt voor het vak audiologie in 2 delen gesplitst waardoor het goed mogelijk is de leerlingen in kleinere groepjes te begeleiden bij de training.

Achteraf bleek deze indeling te zwaar voor Cor die de gehele groep de eerste week in zijn eentje had. Dus dat moet een evt. volgende keer gewoon anders.

Dagindeling vanaf dinsdag 14-10:

Elke opening van de lesdag begint met de gebaren.

Om half elf Chai tijd.(theetijd) Er is thee en brood met boter en suiker en een ei. Er is ook een klein potje Nescafé poeder. Na dit 1 x geprobeerd te hebben hou ik het toch maar bij de Chai. Tijdens de chai hebben spreekt Mr Magoa het hoofd van de school zijn tutoren toe tijdens de leraren(tutoren) vergadering. De onderwerpen die dan zoal worden besproken zijn: Het water wat in deze tijd blijkbaar moeilijk te verkrijgen is. En er worden absentielijsten doorgenomen Als leerlingen naar de bank moeten of naar het ziekenhuis is hun afwezigheid blijkbaar verantwoord want je hoort een heleboel namen van mensen die naar de bank zijn en de andere afwezigen zijn dus allemaal naar het ziekenhuis. Na de Chai heb ik weer een groep voor 2 uur les. Tussen 1 en 2 lunch tijd. Er wordt een warme maaltijd geserveerd van rijst met wat vlees en groente vaak is er spinazie. Of er is een groenteprotje met vlees erdoor waar de meeste van ons Nederlanders de stukjes vlees proberen te omzeilen behalve Cor dan die al zo vaak in Tanzania was dat hij met alle exotische bacteriën al een gevecht heeft aangegaan. .

s'Middags weer een groep waarna we om kwart voor vier gezamenlijk afsluiten met een evaluatie van de dag en het herhalen van de gebaren.

Daarna evaluatie en het bespreken van het vervolg door de 2 Nederlandse (Roel en ik) en 2 tanzaniaanse audiologie teachers(Kaoneka en Abdulrazak) We hebben alle vier aardig onze eigen meningen. Toch lukt het ons elke dag met wat geven en wat nemen om op een lijn uit te komen. Rond vijf uur gaan we richting het hotel met de Nederlandse teamleden waar we meestal

Shubi foundation for Deaf children in Tanzania

Secretariaat: Pond Sterlinglaan 69, 1060 RT Amsterdam The Netherlands

tel: + 31 2061 99615, e-mail: bernadevos-pouw@planet.nl

Bank account: Fortis Bank Amstelveen nr. 842780211

Internet: www.shubi.nl

nog een uurtje moe maar voldaan in de tuin zitten om het een en ander over vandaag en morgen door te nemen. Daarna douchen en ergens een hapje eten.

Opbouw van de lesinhoud:

In de eerste dagen hebben we een korte samenvatting gegeven over de bouw en de functie van het gehoorstelsel. Een driedeling gemaakt van het oor en de functie externe oor, midden oor, binnen oor. Welke weer onder te verdelen zijn in een conductief gedeelte en een perceptief/ of sensoneuraal gedeelte

Audiometrie:

- a. uitleg audiometer.
- b. Bespreken van het audiogram
- c. De studenten oefenen door bij elkaar een audiogram af te nemen.
- d. De studenten nemen bij elkaar een audiogram af met de beengeleider
- e. De studenten van groep A-B nemen elkaar een audiogram lucht+been af terwijl ze een oorafdrukje in hebben.
- f. De 4 docenten nemen een audiogram lucht + been af bij een kind terwijl de studenten van groep C toekijken. Daarna wisselen we de groepen en onderzochten de studenten een kind.
- g. We gebruiken hierbij zowel de been als de luchtgeleiding.

In alle groepen hebben we veel (zelfgemaakte, verzonden) casussen besproken en/of als opdracht laten uitwerken. Steeds was er veel ruimte voor het stellen van vragen en momenten voor het doornemen van extra theorie. Hier een samenvatting van enkele opvallende dagverslagen.

Donderdag 16-10. C1: Eerst hebben wij hebben zelf de kinderen onderzocht studenten keken toe. Daarna wisselen studenten van groep en hebben de kinderen onderzocht terwijl wij toekeken. Zij leerden o.a. dat je niet zo kunt aannemen dat iemand doof is als je geen luchtgeleidingsdrempel vindt. Er kan sprake zijn van een gemengd verlies.

Vrijdag 17-10. Deze keer goed geslapen, ik voel me al een stuk fitter, Roel niet super.

A1 en B1 nogmaals op elkaar geoefend langzamerhand gaan ze al iets sneller.

Naar aanleiding van de vraag ,hoe kan iemand iets horen als het 0 is? 0 is toch niets?.

de Fletcher munson curve + de 0 dB hearing level uitgelegd. Dit is een voorbeeld van de manier waarop we in deze training veel theorie tijdens de praktijk behandelen.

Tussendoor heb ik een 15 jarige jongen opnieuw onderzocht. En een aanpassing gedaan van een hoortoestel Leonard had al een hoortoestel(kast) maar minder sterk. Uit het onderzoek komt naar voren dat hij een gemengd verlies heeft met een flinke geleidingscomponent dus een sterker toestel is gewenst. Ook wat AHO's (achter het oor toestel) laten horen deze vond hij ook goed klinken. Met name de Vienatone(AHO). Echter batterijen opladen is wel mogelijk in ons lesgebouw (door Cor aangelegd) maar praktisch door bv. juf op patandi nog niet mogelijk.

Maandag: 20-10 1e jaars studenten oefenen bij elkaar inclusief beengeleiding (ongemaskeerd) nu met eigen afdruk/impression in het oor. 2e jaars studenten naast eigen patiënt een demonstratie van een vrije veld toonaudiometrie met en zonder hoortoestel.

Woensdag: 22-10 bij schoolkinderen van Patandi hoortoestel controles gedaan.

Bij 2 kinderen die ingedeeld zaten in het autisten klasje bij de verstandelijk gehandicapten wordt door de onderzoeken duidelijk dat ze overgeplaatst kunnen worden naar het slechthorende/dove klasje. Ze zijn beide slechthorend en dit verklaart voor een groot deel hun afwijkend gedrag. Bij een volwassen slechthorende student van Patandi een hoortoestel aangepast. De vrouw was niet tevreden over de manier waarop ze de vorige dag onvoorbereid door Kaoneka voor de groep van studenten was geplaatst. Ze was hier eigenlijk nog boos over. Door haar zo veel mogelijk uitleg te geven konden we het een beetje goed maken. Haar voorkeur ging uit naar Aho's nu bdz. Siemens 568P aangepast met losse oordopjes. Donderdag 23-10 weer kinderen uit het schoolje van Meru. Een aantal controles op hoortoestellen uitgevoerd. Bij Doris wordt het hoortoestel aangepast terwijl een groep 2e jaars studenten hier getuigen van zijn. In eerste instantie reageert ze onduidelijk en verlegen op het hoortoestel. Ik laat haar teacher haar ophalen die loopt even met haar mee naar buiten. Na ongeveer een kwartiertje komt de teacher terug met Doris en vertelt heel enthousiast dat ze haar naam probeert na te zeggen. In de loop van de ochtend hoor ik steeds dat Doris (die in het begin van

de ochtend geen geluid maakte alleen gebaren.) brabbelwoordjes uitspreekt. Ze probeert echt woorden na te zeggen en komt al een heel eind met het nazeggen van haar naam. Ik kom haar een keer tegen bij de W.C. waar ze me al brabbelend probeert uit te leggen dat ze daar de wacht houdt voor haar vriendinnetje wat erop zit. Aan het eind van de ochtend zijn beide vriendinnen druk aan het kleuren in het hokje bij Cynthia. Het vriendinnetje van Doris, Martha heeft net een hoortoestel ingekregen. Juf en Cynthia zijn benieuwd of het wat oplevert. Dus beide juf voor de tafel en Cynthia achter haar. Noemen haar naam om te kijken of ze reageert

maar jammer genoeg reageert Martha hier niet op. Al kleurend stoot Doris Martha aan en mompelt iets van.. Maha.. ze roepen je! Tja ...daar doe je het toch voor.

Vrijdag 24-10. Tijd voor laatste vragen/laatste afwerkingen: bij de volwassen student een vrije veld spraak laten uitvoeren door 2e jaars studenten. Zonder hoortoestel, met hoortoestel zonder lipbeeld, met hoortoestel met lipbeeld. Er wordt een duidelijke verbetering van het spraakverstaan(60%) in combi met spraakafzien gevonden. Mevr. toont zich blij met de hoortoestellen ik heb haar voor 3 a 4 mnd batterijen die hier niet in winkels te koop zijn.

s'Middags officiële afsluiting: met toespraak door Mr. Magoa en een lied

gezongen door de studenten. Ook een toespraak namens de studenten door Angel uitgesproken. Wat hapjes en noten. Zowel studenten als Shubi teachers zijn uitgelaten en een tikje emotioneel..

Zaterdag 25-10 S'morgens vroeg vertrekken Saskia, Bilabi en René voor een 13 urige busrit naar Dodoma.

Ook Abdulrazak zal met hen meereizen en een bezoek brengen aan de school.

Roel en ik besteden de dag aan het kopen van souvenirs. Om 5 uur worden we opgehaald door Benny en de chauffeur met de rode auto. We kijken terug om 2 bijzondere weken.

Slotconclusie van een beginner:

Heerlijk om hier aan deel te hebben genomen.

Leuk om te ervaren dat iedereen van ons team een hele eigen inbreng heeft.

Dat het geheel van activiteiten van dit team door elkaar genomen en bij elkaar opgeteld gewoon goed was.

Ik heb het zowel leuk gevonden als er veel van geleerd.

Teamgenoten René, Saskia, Cor, Cynthia en Roel bedankt voor het feit dat we met z'n allen een goede training hebben neergezet.

Wil van der Valk.

Training Patandi

Tanzania 2008

Vrijdag 10 oktober vertrokken Cor en Cynthia naar Tanzania, 2 dagen eerder dan de rest van het team om er voor te zorgen dat de vracht, die hoofdzakelijk bestond uit lesmateriaal, op tijd op Patandi zou zijn.

Zaterdagmiddag was Saskia met het vliegtuig vanuit Dodoma aangekomen en Wil, Renee en Roel kwamen s`avonds aan in Kilimanjaro. Zondagmiddag ontmoeten we elkaar voor het eerst op Patandi om te kijken of alles aanwezig is wat we de dag erop nodig hebben.

Maandag 13 oktober om half 9 starten we. De studenten stonden al te wachten. We zijn begonnen met een kennismaking en vervolgens een introductie, door Renee en Saskia. Zij hadden een leuk communicatiespel bedacht, het donut spel, waardoor het ijs al snel werd gebroken. Er zouden 11 tutoren zijn, 24 diploma 1 studenten en 12 diploma 2 studenten. Er waren echter maar twee tutoren aanwezig. Wat we niet heel erg vonden omdat de groep al erg groot was. Na de introductie kreeg iedereen een naamkaartje en werden de mappen en boeken uitgedeeld. Ieder gaf een korte uitleg over wat er in de komende 14 dagen aan training zou worden aangeboden. Renee en Saskia over communicatie, Wil en Roel over audiometrie en Cor over Earmoulds.

Mr. Abdulrazak en Mr. Kaoneka zijn Tanzaniaanse leerkrachten die Roel en Wil kwamen versterken. Er werden twee groepen diploma 1 gemaakt en een diploma 2 elk bestaande uit ca 12 studenten.

Alle dagen begonnen we om half 9 met een kwartiertje gebarentaal. En sloten de dag om 4 uur af met herhaling van de gebaren. Daarna bereiden we het lesprogramma voor van de volgende dag.

In de lessen audiometrie maakte iedereen snel kennis met alle knoppen en bij de lessen oorstukjes maken werd er driftig in alle oren gekeken en als ze vuil waren werden ze schoongespoten. Renee en Saskia gingen ook vaak naar de Patandi unit waar lokalen waren met doven kinderen en gaven daar hun praktijklessen.

Deze werden opgenomen met de videocamera en later weer afgespeeld via de beamer. Voor alle vragen en regelingen was Cynthia aanwezig die daar haar handen vol aan had. De samenwerking met Mr. Magoha verliep erg goed. Hij dacht mee en regelde b.v. dat er altijd een auto met chauffeur klaar stond. De rest van de week bestonden de lessen audiometrie uit het testen van de kinderen van de Patandi unit, ook werden de hoorapparaatjes nagekeken die we vorig jaar aan de kinderen uitgereikt hadden.

De tweede week

Bilali, een dove jongen uit Dodoma, kwam ons team versterken en dat bracht iets verlichting in Cor zijn werk want zijn groep was echt te groot. Bilali is door Cor opgeleid in het maken van oorstukjes en is daar heel kundig in. Cor werd flink geplaagd door zijn hartritme stoornissen waardoor hij erg veel last had van energie tekort en veel op zijn reserves moest doen. Des te meer was het fijn dat Bilali er was, die inmiddels goed geaccepteerd werd en het vak trainer aardig begon op te pakken.

Ook werden er veel oren uitgespoten wat het proces tot een compleet geheel maakte. Vorig jaar moesten we kinderen doorsturen naar een lokale dokter wat vaak niet gebeurt omdat dit kosten met zich meebrengt. Nu konden we het zelf doen en ze alsnog helpen met een hoortoestel.

Onze laatste dag, vrijdag, was s' middags het officiële gedeelte. Het afsluiten van de training en het uitreiken van de certificaten. Er werd een lied gezongen en daarna waren er allerlei toespraken. Na wat hapjes en drankjes gingen we met een volstaan gevoel naar huis.

Samenstelling bestuur 2008

Gerard Meijerink:	voorzitter
Berna de Vos:	secretaris
Cor Aarts:	penningmeester
Cor Pouw:	technische zaken
Martijn Toll:	audiologische zaken
Suzanne Jansen:	educatie

Tanzaniaanse vertegenwoordigers:

Benjamin Kulwa:	Head of the Department of special Education Dar es Salaam
Robert Lugeiyamu:	technicus

Speciale medewerkers:

Paul Tromp, Monique Bekker, Wendy Commandeur, Nike Quekel, Carline van Oosten, Renée Kwakkel, Harald Haalboom, Hiske Helleman, Judith van den Wijngaard, Roel Sobel, Wil van der Valk en Saskia Tien

Springer & Lippes drukkers

Cruquiusweg 3 • 1951 NB Velsen-Noord • Telefoon: 0251 - 270 350 • Fax: 0251 - 270 385 • E-mail: info@springerenlippes.nl

De nieuwsbrief voortaan per email ontvangen? meldt dit aan bernadevos-pouw@planet.nl